

Nr 254

Av herr **Haglund** och fru **Thunvall**, om viss ändring av 61 § vägtrafikförordningen.

Bilismen tillväxer i allt snabbare tempo, och även vårt vägnät utbygges i rask takt. Detta gäller icke enbart våra riks- och länsvägar utan jämväl skogsbilvägarnas antal. Det medför kraftiga kostnader för vägbyggnationer, underhåll etc. med såväl statliga som kommunala och enskilda medel, men tyvärr har det icke medfört samma ökning av möjligheterna för den enskilde bilägaren att använda sig av snabbaste och bästa färdväg. De många avstängda bilvägarna blir mer och mer irriterande för bilisterna. Att de befintliga vägarna icke skall få användas har den enskilde bilägaren liksom de många motororganisationerna svårt att förstå. För folk i glesbygderna kan det dessutom äventyra möjligheterna att snabbt komma till ortens centrum och för en arbetstagare att snabbast och bäst komma till och från sin arbetsplats. Förr kunde man fritt färdas på skogsvägarna, men efter ombyggnad till farbara bilvägar har de ofta avstängts för biltrafik under stor del av året. Avstängning av viss anledning och under kortare perioder — vid tjällossning exempelvis — kan vara nödvändig men kan inte motivera avstängning året runt, varför beslut om dylik avstängning bör underställas länsmyndighets prövning och avgörande.

Under åberopande av det ovan anförda hemställles,

att all avstängning av väg skall prövas av länsmyndighet,
samt

att lagtexten i 61 § 2 mom. vägtrafikförordningen ändras
i enlighet med motionens syfte.

Stockholm den 25 januari 1961

Anders Haglund

Gunbjörg Thunvall
